

Prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău (jud. A.- Andronic)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Traciuc, M. Anton, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecători:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ivan Coinac împotriva deciziei din 19 mai 2016 a Curții de Apel Chișinău,
adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ivan Coinac împotriva Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” cu privire la anularea ordinului de concediere, repunerea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

La data de 05 martie 2015, Ivan Coinac a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Calea Ferată din Moldova” solicitând anularea ordinului nr. 768/H din 20 decembrie 2014 a ÎS „Calea Ferată din Moldova” prin care a fost concediat din funcția de șef al secției de întreținere a căii Basarabeasca, filiala ÎS „Calea Ferată din Moldova”, în temeiul art. art. 86 lit. p), 206 alin.(1) lit.d) Codul muncii; restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral în mărime de 500000 lei și cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică în sumă de 7000 lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că prin ordinul Directorului General- interimar al ÎS „Calea Ferată din Moldova” nr.768/H din 20 decembrie 2014, a fost concediat din funcția de șef al secției de întreținere a Căii Basarabeasca filiala ÎS „Calea Ferată din Moldova”, în baza art. 86 lit. p) și art. 206 alin. (1) Codul muncii.

Menționează că, acest ordin este ilegal și neîntemeiat.

Susține că, în funcția de șef al secției de întreținere a Căii Basarabeasca, filiala ÎS „Calea Ferată din Moldova” a fost numit la data de 16 ianuarie 1989. La întreprindere a activat în diferite funcții din anul 1972. Secția de întreținere a căii ferate este o filială (subdiviziune structurală) a ÎS „Calea Ferată din Moldova”, constituită și supusă nemijlocit pârîului.

Conform art. 1 Codul muncii, unitatea reprezintă o întreprindere, instituție sau organizație cu statut de persoană juridică, indiferent de tipul de proprietate, de formă juridică de organizare și de subordonarea departamentală sau apartenența ramurală. Șeful secției de întreținere a căii Basarabească, funcția pe care a deținut-o, nu cade sub incidența prevederilor legale menționate, deoarece aceasta este o subdiviziune a persoanei juridice, iar șeful secției nu este conducătorul unității.

Invocă că, în baza procesului-verbal al ședinței operative din 10 noiembrie 2014 și actului comisiei care a examinat cazul derapării vagoanelor la fața locului, din 13 noiembrie 2014, vina sa ca șef al secției de întreținere a căii ferate Basarabeasca, filiala ÎS „Calea Ferată din Moldova” în accidentul produs nu a fost stabilită.

Comitetul sindical al secției în care activa, la examinarea demersului administrației ÎS „Calea Ferată din Moldova” cu privire la consultarea potențialei aplicări a sancțiunii disciplinare prevăzute de art.86 lit. p) Codul muncii, a menționat că de la data derapării vagoanelor pînă la examinarea cazului a trecut mai mult de o lună. Însă, conform art.209 alin.(1) Codul muncii, sancțiunea disciplinară se aplică, de regulă, imediat după constatarea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de o lună din ziua constatării ei. În urma examinării materialelor controlului cu privire la cauzele derapării vagoanelor s-a stabilit că nu a fost constatată vina sa personală. Astfel, comitetul sindical a recomandat administrației pîrîtului să nu fie aplicată în privința sa sancțiune disciplinară. Direcția juridică a ÎS „Calea Ferată din Moldova”, de asemenea, a aviza negativ proiectul ordinului cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare.

Indică că, prin concedierea ilegală a avut retrări, în rezultatul cărora s-a agravat starea sănătății și perioade îndelungate s-a aflat în concediu medical.

Prin hotărîrea din 23 decembrie 2015 a Judecătoriei Centru, mun.Chișinău s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Ivan Coinac împotriva Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” cu privire la anularea ordinului de concediere, repunerea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 19 mai 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de Ivan Coinac și s-a menținut hotărîrea din 23 decembrie 2015 a Judecătoriei Centru, mun.Chișinău.

La data de 15 iulie 2016, Ivan Coinac a declarat recurs împotriva deciziei din 19 mai 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitînd casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului s-a invocat că instanțele ierarhic inferioare au dat o apreciere eronată atît probelor examinate în cadrul ședinței de judecată, cît și a legislației în vigoare.

Menționează că, instanțele ierarhic inferioare nu au reținut argumentul său precum că în baza procesului-verbal al ședinței operative din 10 noiembrie 2014 vina sa în accidentul produs nu a fost stabilită.

Relevă că, concluziile grupurilor de lucru care au cercetat motivele derapării vagoanelor sunt contradictorii, iar încălcările concrete pentru care a fost sancționat

disciplinar cu concedierea din funcția deținută, data comiterii acestora și care încălcări concrete a comis, nu au fost indicate.

Opinează că, instanța de apel, contrar prevederilor art. 373 alin.(5) Cod de procedură civilă, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel. Soluțiile adoptate sunt insuficient motivate, adică, în opinia sa, persistă un viciu fundamental în cadrul procedurilor care au afectat hotărârile contestate.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 19 mai 2016, iar Ivan Coinac a declarat recurs la data de 15 iulie 2016, ceea ce denotă că recursul este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ivan Coinac, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ivan Coinac, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Ivan Coinac.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ivan Coinac împotriva deciziei din 19 mai 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală